

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita Beati Iacobi, Nisibitae Episcopi; ex ea quæ est à Theodoreto, Cyri Episcopo conscripta. Claruit vir sanctus Anno Domini 338. &c. sub Iulio summo Pontifice, & Constantio Imperatore. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

etur) Magdeburgam, Argentinam, Misnam, Mersburgam, quæ barbarica immanitate adiacentium Sclauorum vastatæ fuerant, restauravit.

Cum autem extremum sibi diem imminere cognosceret, accersitis castissimæ coniugis suæ parentibus, & nonnullis regni proceribus, Augustam dextera apprehensam ipsis hoc modo tradidit; Hanc mihi, inquiens, à vobis, imò à Christo Domino traditam, eidem & vobis virginem restituo immaculatam. Bellis igitur tam in Germania quam Italia aduersus rebelles iuste ac prosperè confectis, & Imperij statu optimè constituto, beato tandem fine in Domino quieuit. Reliquit sanè is Princeps sanctissimus uniuersis magnum sui desiderium, cum multis lachrymis ac luctu diurno coniunctum. Corpus eius fuit cum honore, tanto Imperatore eiusque sanctitate digno, in Bambergensi, quam à se fundatam cathedrali titulo insignierat, sepulchrum; ubi etiam gloriosus Deus ipsius sanctitatē miraculis consignauit.

Obitus eius.

*Claruit mi-
raculis post
obitum.*

VITA BEATI IACOBI, NISIBITAE Vide Tom. 3.

Episcopi, ex ea quæ est à Theodoreto, Cyri Episco- Annal. C. Ba-
po conscripta. Claruit vir sanctus Anno Domini ronij.

338. &c. sub Iulio summo Pontifice, & Constan-
tio Imperatore. Interfuitq; non tantum Niceno,
sed & Antiocheno Concilio.

SHIC Iacobus, Nisibe celeberrima ciuitate 15. Iulij.
ante in confinio regni Romanorum & Per-
sarum, olim quidē Romanis subiecta ori-
undus,

*Nisibis ciui-
tas patria Ia-
cobi.*

Venit solitariè.

*Vicitus & ve
stitus tuis.*

*Viget Prophétie Spi-
ritus*

*Venit in Per-
fidem.*

undus, vitam amplexus est solitariam & quietam;
& verē quidēm, æstate & autumno, vitam vel in
filuis, vel in montium altissimorum cacumi-
ne sub diō agebat; hyeme verò in antro quodam
latitabat: quod ei paruum præbebat tegumentū.
Alimentum ei sylvestria præbebant poma her-
bæq; crudæ; vestimenta verò; ex aspermis ca-
prarum pilis, corpus non tam ab aeris iniuria
vindicabant, quām stimulis quibusdam ad pro-
positum certamen alacrius currendum excita-
bant. Itaque de corporis cura parùm solitus,
cogitationem mentis in Deo sine intermissione
figebat; à quo magna non modò consolatione,
sed lumine quodam etiam cælesti perfundeba-
tur; quo & futura multò ante clarissimè prævi-
debat, & virtutes sanè admirandas patrabat.

Vigebat illo tempore simulacrorum impie-
tas, pauciique admodum vniuersorum opificem
ea, qua pars est, fide colebant. Tunc Iacobus, vt
in tanta fidelium paucitate religionem propa-
garet, in Persidem venit. Accidit autem in ipso
itinere, cum fontem trāmitteret, puellas qual-
dam succinctis vestibus, nudisq; pedibus in pā-
norum emundatione occupari; quæ honestatis,
grauitatis & reuerentiæ oblitæ, exuto pudore &
perficta fronte virum sanctum impudentibus
oculis adspiciebant: neq; capita operientes, ne-
que vestes démittentes. Eō scelere vir diuinus
haud mediocriter offensus, fontem vnā cum
puellis execratus oculos auerit, tacitusque di-
uinum numen precatus est, vt intolerandam illam
puellarum inuercidiam castigaret, & ani-
mas ab impurissimo illo inimici dominatu li-
beraret. Res mira, vix ab earum conspectu a-
uulsus

vulsus fuerat, cum fluentum confessim euanuit,
& puellæ repentina canitie deformatae sunt. Sé-
serunt mox supplicium, concitoque gradu ad
urbem properantes, cunctos ad nouæ rei specta-
culum excitârunt. Accurrunt omnes, & circum-
fusi Iacobum supplices rogam, ut illatum vir-
ginibus supplicium & notam dedecoris sempi-
ternam tollat, fontemque fugacem ad pristi-
nam scaturiginem reducat. Ille autem non diu
cunctatus, & puellis iuuentutis florem ac pul-
chritudinem restituit, & fluëtum reuocauit. Stu-
pent omnes admirandam viri virtutem, relictó-
que errore, temperantia ac pudicitia documé-
tum amplectuntur.

Eodem ferè tempore Iudex Persarum, odio
parum iusto prouocatus, iniquam sententiam
tulerat, multorumque animos eo scelere irrita-
uerat. Cumq; nemo sententiam impugnare, Iu-
dicemq; iniustitiae arguere præsumeret, Iacobus
ingentem quandam lapidem, cui ultimo affici-
endi suppicio insideré forte solebant, execra-
tioni deuouit, iussitque protinus vt is virtute
sua iniquam Iudicis sententiam argueret. Et ec-
cò lapis in partes innumerabiles repentinò con-
tritus hinc illinc dissiliit, & cunctos ingeti hor-
rore concussit, ipsumque Iudicem adeò exter-
ruit, vt priore sententia exemplò reuocata, alte-
ram summa æquitate & iustitia subnixam pro-
tulerit.

His alijsque admirandis virtutum signis cla-
rus effectus Iacobus, ad munus pontificium euo
catur, Nisibemque ciuitatem vel inuitus diuino
iure regere cogitur. Paruit igitur; ita tamen
vt neque à pristina illa vita austernitate vel la-
tum

*Lascivas.
puellas diuinum punis.*

*Iterum eas
à supplicio
liberat.*

*Iniquum Iu-
dicem mira-
culo ad iustifi-
cationem conuer-
tit.*

*Fit Episcopus
Nisibensis S.*

Iacobus.

tum vnguem recederet, & tamen haud auctoritate vulgari ciuilem vitæ consuetudinem admistraret. Nam quanquam ille apud se austera disciplinam exercebat, nequaquam tamèn morosam philosophiam populo vehementer exosam præ se ferebat, sed comitate, modestia, suauitate morum, omnium sibi animos amore incredibili deuinciebat, & viduarum ac pupillorum patrocinium intenta in primis cura assiduus gerebat. Ab eis igitur & potentium hominum iniurias propulsabat, & acri sanè vindicta, quo scelere obtricti essent, ipsos etiam pauperes puniebat. Quidam enim, ut quæstum vberiore paupertatis titulo facerent ad eum accedentes, quendam è suis mortem callide simulantem tanquam mortuum obtulerunt: vt & funeri necessaria præberet Iacobus, & preces pro defuncti anima Deo offerret. Ille autem, fraudis ignarus, benignè assensit; funerique largè omnia suppeditauit. Postquam vero peracta fabula simulatorem illum surgere iuberent, iusto Deo iudicio miser ille vitali spiritu destitutus inuentus est. Tum horrore sanè perfusi virum diuinum insequuntur, scelereque detecto, supplices pro defuncto preces cum multis offerunt lachrymis ut vitâ illi restituatur, & cunctos à tanto reatu clementer liberet. Miratur vir sanctus Dei iudicium, quo in scelus animaduertit; pietate tamènductus, vitam precibus ablataam, per preces instanti restituit.

Celebrato Niceæ aduersus Arium concilio, cum ex eo quoque Iacobus victor domum redisset, non multò post defuncto Constantino Imperatore, *Sabbiores Persarum Rex aduersus

Nisi.

*Defunctum
excitat.*

*Sapores.

Nisibim bellum mouit: & ciuitatem magnis e-
quitum & peditum copijs arctissimè obsedit.
Post longas verò oppugnations irritè muris il-
latas, ingentem vim aquæ, cursu præterfluentis
fluuij artificio singulari retento, in vnam muri
partem immisit; cuius impetu mœnia strata, &
via in urbem patefacta est. Tum vir sanctus ad-
hortationis ac precationis sue virtute intantum
militum, aliorumque incolarum ætate adhuc
vigentium confirmauit animos; vt vna nocte
quam maxima poterant contentione rursus ædi-
ficantes, dissectam muri partem in tantam alti-
tudinem extruxerint, ut sufficeret ad arcendum
cursum equorum & hominum ascensum absq;
scalis. Iacobus porrò ciuium suorum precibus
exoratus, in muris hosti se conspiciendum præ-
bens, in castra eorum tela maledictionis (cyni-
phum quippe ac culicum examina) eiaculaba-
tur, ea virtute, ut equi & elephanti (quorum in-
gens erat numerus) bestiarū morsus in auribus,
naribus, atq; proboscidis ferre non valentes, immisis.
Culicibus ^{eo}
Cyniph. vin-
citur hostes,
precibus viri
sanceti in il-
los diuinitus

M

exer-

*Rex Persarū
surpiter ce-
dit.*

*Felix viri
S. obitus.*

exercitu, in suam ipse regiam redijt: & Nisibis ciuitas à repento interitu precibus Iacobili berata, in Dei misericordia exultauit. Ipse verò paulo pōst, plenus operibus bonis & gloria, è corporis vinculis ad cælos emigravit.

**Reineldis* VITA S. RAINELDIS VIRGINIS EI
¶*Reinildis.* Martyris, sororis beatæ Gudilæ; quæ simul sacrum velamen acceperunt à S. Autberto episcopo Cameracensi: qui claruit anno Domini 654. &c. n patet To. 8. Annal. C. Baronij. Ex ea quæ exta apud P. L. Surium.

*Vide Notat.
C. Baron.
Marty. Rom.
¶ Ioan. Mol.*

*in Indic.
SS. Belgij.
16. Iulij.
Patria & Pa-
rentes eius.
*Amalberga
vidua quon-
dam, & vx.
ore Theodo-
rici Lotha-
ringiae Ducis,
ex qua sus-
cepit S. Pha-
raildem
Virginem.
*Adelber-
tus.*

B EATISSIMA Raineldis in Castro suo Oppido Cōdatensi super Scaldam fluium nobilissimis parentibus, patre VVitgero, matre verò *Amelberga, orta magna dignitate multisq; opibus conspicuis, & generis morumq; nobilitate illustribus, ea vitæ integritate à primis annis enituit, ut non immerito in tanta opere affluentia tantas virginis virtutes cuncti admirarentur. Fuit illi frater *Emebertus Camerensis Ecclesiæ antistes, vir omni virtute ornatissimus; & Gudila soror; quæ parem vita sanctimoniam à primis ætatis initijs sectata est multorumq; procerum nuptijs simul spretis, corporis castitatem immortali sponso sacro velamine à S. Autberto donatæ, ad extē emum vita spiritum illibatam seruauerunt: quin & ipsis parētibus cœlestis regni amore etiam visum est mundo nūcium remittere. Et quidèm witgerus sacræ religionis habitum induit: Amelberga vero coniunx eius, à S. Autberto Cameracensi Antistite sacrum velamen accepit, Christoque se totam